

TEZAURUL cu POVEȘTI

O colecție magică
de povești nemuritoare

Tezaurul cu povești

corintjunior

CUPRINS

Frumoasa și Bestia	7
Fluierașul din Hamelin	23
Lampa lui Aladin	39
Hansel și Gretel	55
Peter Pan	71
Robin Hood	87
Mica sirenă	103
Wilhelm Tell	119
Cenușăreasa	135
Bucle-de-Aur și cei trei urși	151
Jack și vrejul de fasole	167
Despre povești	183

Frumoasa și Bestia

A FOST ODATĂ CA NICIODATĂ, ÎNTR-UN ȚINUT îndepărtat, un negustor bogat care avea trei fete foarte frumoase. Pe zi ce trecea, cele două surori mai mari deveneau din ce în ce mai îngâmfate și mai egoiste, însă mezinga era atât de blândă și de drăguță, încât toată lumea îi spunea „Frumoasa”. În fiecare săptămână, la negustorul cel bogat veneau o mulțime de tineri pentru a-i cere mâna uneia dintre cele trei fiice. Dar cele două surori mai mari răspundeau că nu se vor mărita decât cu un duce sau cu un conte. Frumoasa însă le spunea că era prea tânără și că voia să mai stea o vreme alături de tatăl ei. Dar, vai,

într-o zi, negustorul își pierdu toate bogățiile. El își chemă fiicele și le spuse:
— Sărmane! Mele copile, tot ce mai avem este o cocioabă la țară. Va trebui să ne mutăm acolo.

Degeaba se înfuriară și bătură din picior cele două surori mai mari: tatăl lor era pur și simplu ruinat, iar ele nu aveau decât să accepte asta. Curând, întreaga familie se mută în cocioaba de la țară. Frumoasa făcea tot ce-i stătea în putință pentru a-și ajuta tatăl. Iar treburile grele și aerul proaspăt parcă-i sporeau frumusețea. Însă cele două surori ale sale se plictiseau și nu făceau altceva decât să bombăne toată ziua.

Într-o zi, negustorul le spuse fiicelor sale că trebuia să meargă la oraș pentru ceva vreme, cu treburi. Cele două surori mai mari se bucurară.

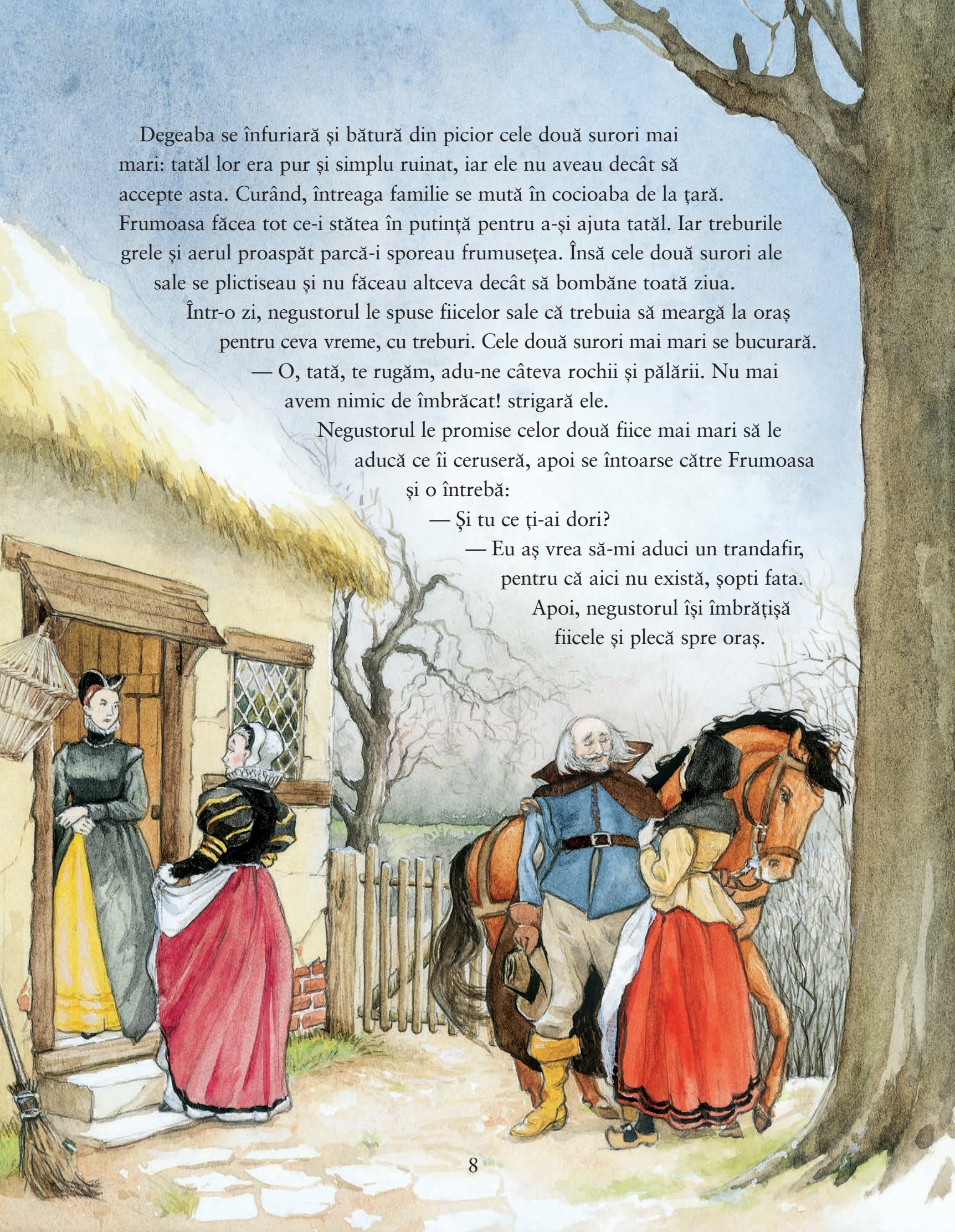
— O, tată, te rugăm, adu-ne câteva rochii și pălării. Nu mai avem nimic de îmbrăcat! strigară ele.

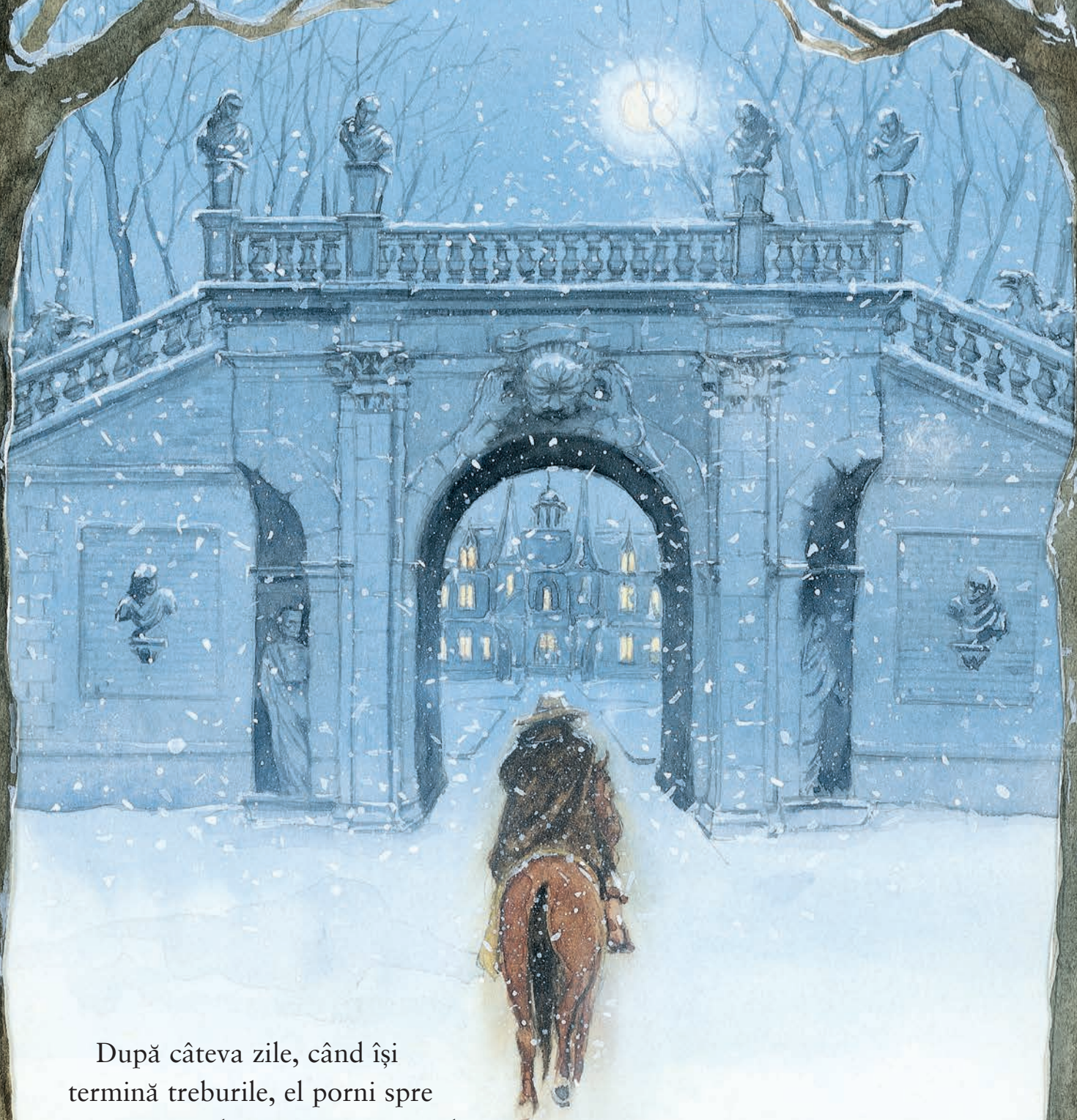
Negustorul le promise celor două fiice mai mari să le aducă ce îi ceruseră, apoi se întoarse către Frumoasa și o întrebă:

— Și tu ce ți-ai dori?

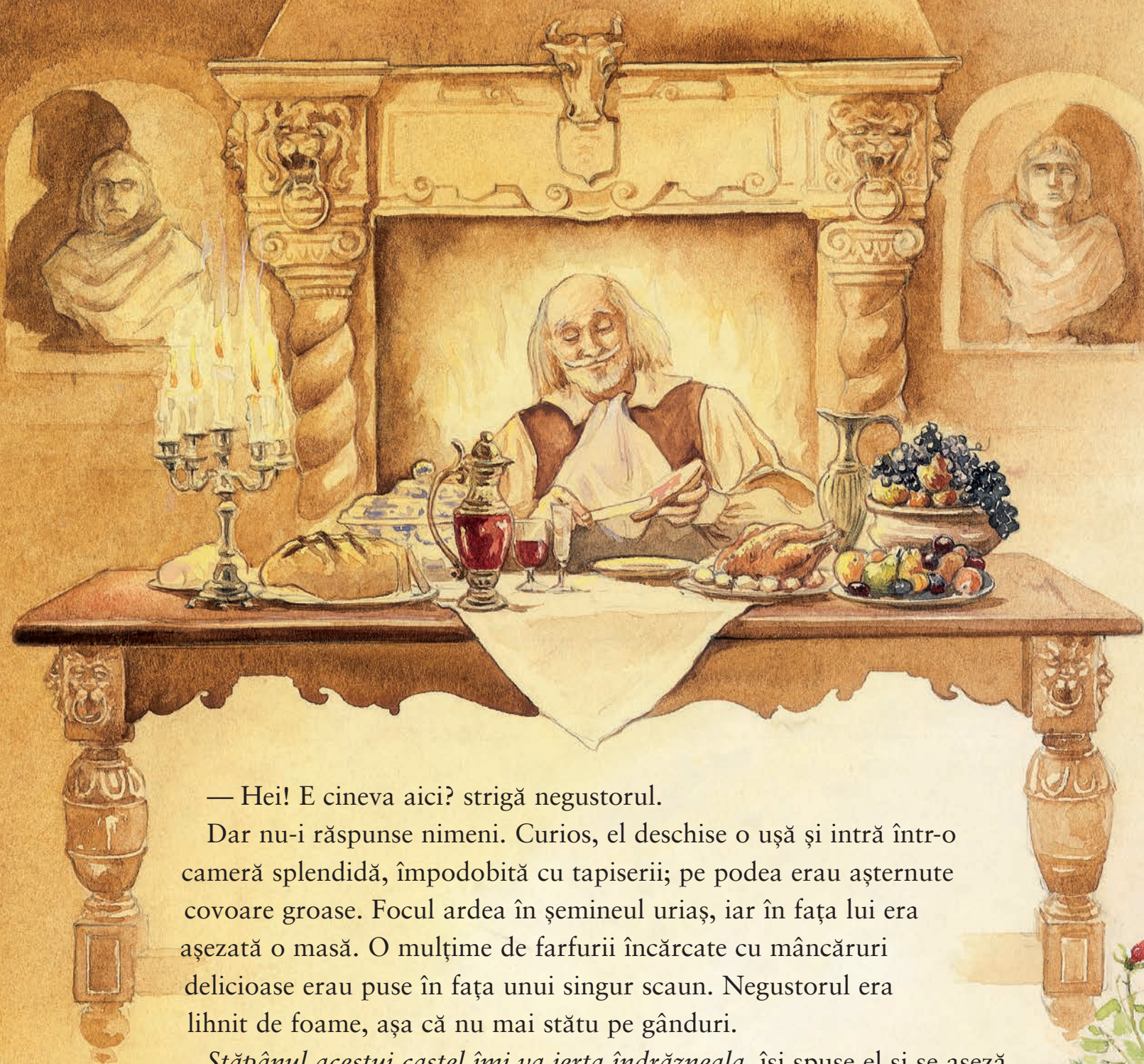
— Eu aș vrea să-mi aduci un trandafir, pentru că aici nu există, șopti fata.

Apoi, negustorul își îmbrățișă fiicele și plecă spre oraș.

După câteva zile, când își termină treburile, el porni spre casă. Drumul trecea printr-o pădure mare și întunecoasă în care, prinzându-l noaptea, se rătăci. Ninge, iar vântul bătea atât de tare, încât negustorul credea că va muri de frig. Deodată, văzu o luminiță în depărtare. Cu ultimele puteri, porni prin viscol într-acolo. Curând, ajunse la un falnic castel. Poarta sa grea fiind deschisă, el intră. În castel era o liniște ciudată.

— Hei! E cineva aici? strigă negustorul.

Dar nu-i răspunse nimeni. Curios, el deschise o ușă și intră într-o cameră splendidă, împodobită cu tapiserii; pe podea erau așternute covoare groase. Focul ardea în șemineul uriaș, iar în fața lui era așezată o masă. O mulțime de farfurii încărcate cu mâncăruri delicioase erau puse în fața unui singur scaun. Negustorul era lihnit de foame, așa că nu mai stătu pe gânduri.

Stăpânul acestui castel îmi va ierta îndrăzneala, își spuse el și se așeză la masă.

Curând, bătu miezul nopții, dar nici atunci nu apărură nimeni... Destul de temător, negustorul prinse totuși să cerceteze castelul părăsit. Ajuns într-un dormitor, se întinse pe patul imens și adormi adânc. În dimineața următoare, când se trezi, descoperi cu uimire că cineva îi pusese haine curate pe un scaun, iar pe masă îl aștepta un mic dejun îmbelșugat.

— Mulțumesc, domnule, îi spuse negustorul cu voce tare gazdei sale invizibile și se așeză să ia masa.

După ce mâncă bine, negustorul se pregăti să-și vadă de drum.

Trecând pe lângă o tufă de trandafiri roșii, își aminti de mezina sa și tăie cel mai frumos buchet pentru a i-l dăruia. Deodată, se auzi un zgomot asemenea unei bubuituri de tunet. Când se întoarse, negustorul se trezi față-n față cu o creatură atât de îngrozitoare, încât aproape că leșină. Deși purta o vestă elegantă, monstrul avea un cap uriaș, de leu, colți mari și ascuțiți. Labele lui imense, acoperite de blană, aveau gheare enorme, iar răsufierea lui grea era aspră și fioroasă.

— Nerecunoscătorule! tună Bestia. Ți-am salvat viața și te-am primit în castelul meu. Iar acum, tu îmi furi tot ce am mai de preț pe lume: trandafirii. Pentru această nelegiuire, vei muri, domnule.

— Stăpâne, iartă-mă, îl imploră negustorul. N-am vrut să te jignesc. Aveam de gând să-i duc aceste flori uneia dintre fiicele mele, care mi-a cerut acest lucru.

— Nu-mi spune „Stăpâne”. Eu sunt Bestia! tună monstrul. Dar... spui că ai niște fiice? Îți voi cruța viața dacă una dintre ele va veni aici de bunăvoie pentru a muri în locul tău. Dacă ele refuză, te vei întoarce tu. Altminteri, răzbunarea mea va fi cruntă.

Sărmanul om nu voia să-și sacrifice nicio fiică, dar acest răgaz îi permitea ca măcar să se întoarcă acasă și să le strângă în brațe pentru ultima oară. Așa că negustorul acceptă și, cu inima grea, plecă spre casă. Când sosi, fiicele sale alergară să-l îmbrățișeze. Însă, în timp ce-i oferea Frumoasei buchetul de trandafiri, negustorul izbucni în lacrimi și spuse:

— Fata mea, primește acești trandafiri care l-au costat scump pe tatăl tău!

Și negustorul le povesti teribila sa aventură. Nici nu-și terminase bine istorisirea, când cele două surori mai mari o luară la rost pe Frumoasa:

— De ce nu ai cerut și tu rochii, ca noi? îi strigară ele. Uite ce nenorocire ai făcut să se abată asupra noastră: din cauza ta, tatăl nostru va muri, iar ție nici măcar nu-ți pare rău!

— Plânsul nu folosește la nimic, răspunse Frumoasa. Tatăl nostru nu va muri. Pentru că Bestia vrea ca una dintre noi să-i ia locul, mă voi duce eu.

Negustorul se împotrivi stăruitor, însă fata nu se lăsă înduplecată. Așadar, cu tristețe, își luă rămas-bun de la familia sa și porni la drum. Când ajunse la castel, se întunecase deja, iar imensa clădire era cufundată într-o liniște adâncă.

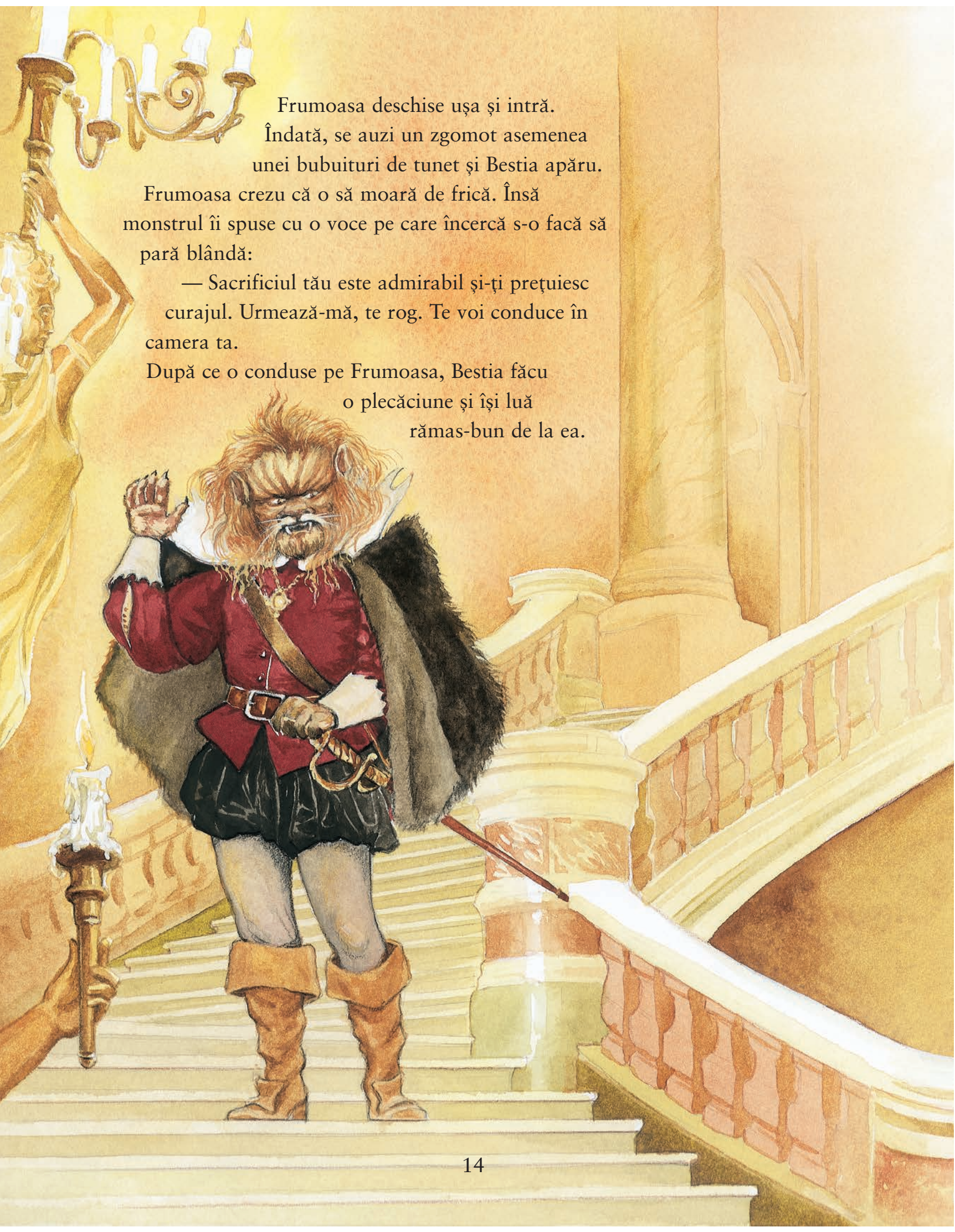

Frumoasa deschise ușa și intră.
Îndată, se auzi un zgomot asemenea
unei bubuituri de tunet și Bestia apărui.

Frumoasa crezu că o să moară de frică. Însă
monstrul îi spuse cu o voce pe care încercă s-o facă să
pară blândă:

— Sacrificiul tău este admirabil și-ți prețuiesc
curajul. Urmează-mă, te rog. Te voi conduce în
camera ta.

După ce o conduse pe Frumoasa, Bestia făcu
o plecăciune și își luă
rămas-bun de la ea.

Reproducând operele unor
mari povestitori precum
Hans Christian Andersen și Frații
Grimm ori repovestind basme celebre
ca *Frumoasa și Bestia* și *Lampa lui
Aladin*, această carte va arunca un
vâl de vrajă asupra celor care se vor
cufunda în paginile ei.

Bogat ilustrată, cu desene viu colorate
pe fiecare pagină, *Tezaurul cu povești*
va bucura acum o nouă generație de
iubitori de basme și povești!

4+

ISBN: 978-973-128-978-6

9 789731 289786

www.edituracorint.ro